

THE SOLEMNITY OF OUR LORD JESUS CHRIST, KING OF THE UNIVERSE
UROCZYSTOŚĆ JEZUSA CHRYSJUSA, KRÓLA WSZECHŚWIATA
NOVEMBER 20, 2022

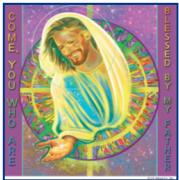
Saint John Paul II Polish Center

Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886
tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@sbcglobal.net * website: www.polishcenter.org*

OUR LORD JESUS CHRIST KING OF THE UNIVERSE

NOVEMBER 20, 2022

„Blessed is he who comes in the name of the Lord! Blessed is the kingdom of our father David that is to come! ”

— Mark 11:9, 10

A SPECIAL KINGSHIP BASED ON THE TRUTH

As Jesus was being crucified, the onlookers mocked him as “the king of the Jews.” An inscription with that title was nailed to his cross, intended to be ironic. To Pontius Pilate Jesus had said, “I am a king. I was born for this,” but he said also that his kingship was not of this world.

Most people today find it hard to empathize with royalty. The idea of kingship evokes deep class distinction and a world of luxury and unearned privilege. But this is far from the biblical notion of kingship. The kingship of Christ is non-political, universalist and above any kind of nationalism. It aims at a special kind of justice, not based on fallible human laws. His aim is to help and protect the weak, and restore dignity to the poor and the helpless. If God’s justice took root in our world like this, it would bring peace between nations, and between individuals.

People who held imperial power were at a loss in face of the moral power of Christ. Their reaction was to strike out blindly, to violently crush his sense of authority. Human rights and justice for many were trampled underfoot by the imperial power of Rome. To remedy this a fresh start was needed, something that Jesus wanted to bring, ultimately through the sacrifice of himself. Although Christ died in apparent powerlessness, his was the greater, spiritual power, to be revealed at the end of time. The repentant thief caught a glimpse of this when he called out, “Jesus, remember me when you come into your kingdom.”

He used parables to explain the kingdom of God and its mysterious presence in this world. For example, the mustard seed was the smallest of all seeds, the most insignificant of all things. Yet out of it comes a huge tree. God’s kingdom comes in a hidden way, in spite of seeming failure. As with the mustard seed, this small beginning holds the promise of a magnificent ending. “I think that what we suffer in this life can never be compared to the glory, as yet unrevealed, which is waiting for us,” wrote Saint Paul. There is a conundrum in Jesus’ teaching about the kingdom. The kingdom is here and now, we are told and yet we are to look forward to its coming. The Kingdom is both a present and a future reality. It is already here in part, but its fullness is in the future. The kingdom of God grows in quiet ways. “No one will say, ‘Look here it is,’ or ‘There it is’... because the kingdom of God is within you” (Lk 17:20f).

Serving our king. A random act of kindness, a glass of water given out of goodness, may seem trivial ways of being loyal to Christ our king. But Christians have always valued the sheer humanity of Jesus; he was like us in every way except for sin. Although today’s feast portrays

him returning in regal splendor, Jesus identifies himself with all that is human in us and among us. He seeks good among the ordinary and the bad alike; too often we seek bad among the ordinary and the good alike. For Jesus, the sinner who does a single act of kindness can be saved. .

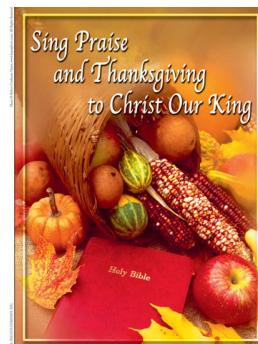
His hands stretched in forgiveness to those who had nailed them down. Too often, ours are quick to point the finger of criticism and blame. We might even prefer the image of Jesus as a fair but stern judge. Maybe we nod approval at the idea of wicked people being punished. From Michelangelo’s ceiling of the Sistine Chapel to the mosaics in many a church, the image of final judgment is prominent in western art. It is familiar because it echoes our idea of evildoers being justly punished for their crimes.

What kind of king is Jesus? Has his kingship any value to us, who believe in democracy as our preferred form for regulating society, business, law and order. Except in figurative phrases like “king of the road,” words like royalty and kingship, imply an absolute authority, a bygone structure of inherited privilege and power. The so-called “divine right of kings” rested on class distinction and denial of individual rights. If kingship is not an image for our times, how do we explain today’s feast, celebrating Christ as our king?

When faced by Pontius Pilate, Jesus says clearly what kind of king he is. He tells the Roman Governor, “My kingdom is not of this world.” His rule is far from a dictatorship. This noble prisoner, robed in purple and crowned with thorns was mocked by his Roman judge. But he claims an authority that has nothing to do with compulsion by force. The authority of Jesus is the authority of truth. He is our king in spirit, because he lives the truth and can lead others to the truth — the truth that saves us to eternal life: “for this I was born and came into the world, to bear witness to the truth.”

He lived by the truth and died for refusing to abandon it. His followers trust him as their king and shepherd. In his message, millions find inspiration for living and the truth which makes them free. Christ the King joins word and action to perfection. He lived by the truth, hating sham and pretense. To get deeper in touch with his truth we may need to change things in our lifestyle. We need periods of quiet, to spend time with him in prayer. Commitment to him give us deeper purpose, and a willingness to share. Far from oppressing us, Christ the King is the one who sets us free.

Today’s Readings: 2 Sm 5:1-3; Ps 122:1-2, 3-4, 4-5; Col 1:12-20; Lk 23:35-43

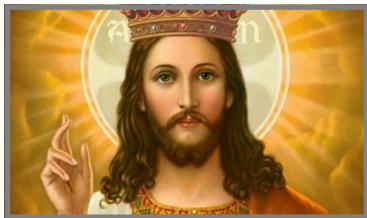
**HAPPY
THANKSGIVING DAY**

*To the
Saint Pope John Paul II
Community!*

*From
Fr. Zbigniew Fraszczak, SVD
and the editor of the Bulletin*

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl C, Uroczystość Chrystusa Króla
Czytania: 2 Sm 5:1-3; Ps 122:1-2, 3-4, 4-5;
Kol 1:12-20; Lk 23:35-43

Gdy Żydzi osiedlili się już w ziemi obiecanej, zapragnęli po pewnym czasie mieć króla na podobieństwo innych narodów. Samuel, któremu przedstawili tę propozycję, był zaskoczony. Słusznie bowiem

sądził, że jedynym najwyższym władcą w Izraelu jest sam Bóg - Jahwe. Gdy jednak przedstawił sprawę Panu, otrzymał polecenie, by spełnił żądanie narodu. Pierwszym królem Izraela został Saul. Miał on wykonywać władzę w imieniu Boga, którego woł winien zawsze postawić ponad własne upodobanie. Saul jednak nie okazał się godnym tej ważnej funkcji i dlatego została odrzucony przez Boga. Na jego miejsce prorok Natan namaścił Dawida, którego ród wywodził się z miasteczka Betlejem. Miał to miejsce jeszcze za królowania Saula; stąd Dawid nie od razu rozpoczął swoje panowanie. Mogło to nastąpić dopiero po śmierci Saula. Dawid rządził najpierw tylko pokoleniem Judy (zamieszkał w Hebronie), a dopiero po upływie siedmiu lat i sześciu miesięcy (2 Sm 5, 4) przejął władzę nad całym Izraelem.

Właśnie dzisiejsze czytanie ukazuje nam ten uroczy moment, w którym Dawid staje się pasterzem i władcą wszystkich pokoleń izraelskich. W przeciwieństwie do swego poprednika, okazał się wiernym królem i dlatego zapoczątkował dynastię, której panowanie przetrwało aż do czasów Chrystusa; owszem, właśnie z królewskiego rodu Dawida pochodził według ciała sam Mesjasz. Z tej też racji narodził się w dawidowym mieście Betlejem. Zwłaszcza przez swoją wierność Bogu Dawid stał się figurą Chrystusa, który przychodził na świat po to, by pełnić woł swego Ojca.

Mesjasz miał nie tylko pochodzić z rodu Dawida, ale też był przedstawiany przez proroków jako władcza i król. Bardzo wielu rozumiało to błędnie w sensie ziemskiego królowania. Dlatego Chrystus wielokrotnie wyjaśniał, że nie przyszedł na ziemię dla założenia tutaj trwałego królestwa, uciekał od rzeszy, która chciała go obwołać królem, tłumaczył swoim uczniom, że nie chce, aby Jemu służyono, ale pragnie innym służyć i dać swoje życie na okup za wielu. W ten sposób chciał ich przygotować na zrozumienie istoty Królestwa mesjańskiego: miało ono być mianowicie prawdziwym królestwem, ale nie z tego świata.

Właściwe swoje królowanie rozpoczynał Chrystus w niecodziennych i zdawać się mogło odstraszających okolicznościach. Jego bowiem tronem stał się krzyż. Za-wieszony między niebem i ziemią, pozwolił swoim wrogom szydzić z należnej Mu godności królewskiej. Pojmowali ją oni bowiem po ludzku i dlatego widząc Chrystusa na krzyżu, byli przekonani, że już nie będzie mógł zapanować i założyć królestwa. Mylili się jednak bardzo. Stąd, chociaż uważali się za przywódców narodu wybranego, a więc za tych, którzy dobrze znają sprawy dotyczące kró-

lestwa mesjańskiego, zostali zawstydzeni przez ludzi, którzy znaleźli się niejako poza nawiadem społeczeństwa. Razem z Chrystusem ukrzyżowano dwóch złoczyńców. Jeden dołączył do grupy bluźnierców, ale drugi, pilnie obserwując zachowanie Chrystusa, doznał oświecenia Jego łaską i zrozumiał, że tutaj na Kalwarii dzieje się rzecz niezwykła, że Ten, z którego się naśmiewają, jest rzeczywiście Królem. Stąd zwrócił się do Niego z prośbą: "Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa". W odpowiedzi usłyszał zapewnienie, że jeszcze tego dnia dostanie się do królestwa Chrystusowego.

Tak więc na kalwaryjskim wzgórzu nastąpiła proklamacja Chrystusowego królestwa, które rzeczywiście nie jest z tego świata i dlatego nie mogli go pojąć ci, którzy stosowali w swoim spojrzeniu na Chrystusa i Jego działalność tylko doczesne kategorie myślenia.

"Chrystus, który stał się posłusznym aż do śmierci i dlatego został wywyższony przez Ojca, wszedł do chwały swego Królestwa. Jemu wszystko jest poddane, póki sam siebie i wszystkiego nie podda Ojcu, aby Bóg był wszystkim we wszystkich. Tej władzy udzielił swoim uczniom, aby i oni posiedli stan królewskiej wolności i przez zaparcie się siebie oraz przez życie święte pokonali w sobie samych panowanie grzechu; co więcej, aby służąc Chrystusowi w bliźnich, przywodzili również braci swoich pokorą i cierpliwością do Króla, któremu służyć - znaczy panować. Albowiem Pan również za pośrednictwem wiernych świeckich pragnie rozszerzać królestwo swoje, mianowicie królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju; a w królestwie tym samo także stworzenie wyzwolone zostało z niewoli skażenia na wolność chwały synów Bożych. Wielka zaiste obietnica i wielkie przykazanie dane zostało uczniowi: Bo wszystko jest wasze, wy zaś Chrystusa, a Chrystus Boga" (KK, nr 36, 1).

.. ks. Edward Sztafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

ŚWIĘTO DZIĘKCZYNIA

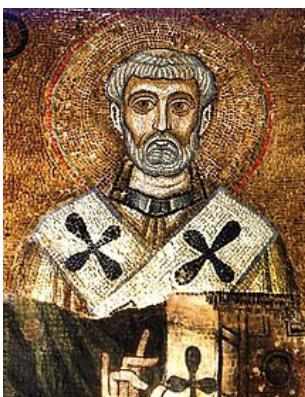
W nadchodzący czwartek 2 listopada będziemy obchodzić piękne amerykańskie Święto Dziękczenia, Thanksgiving, którego tradycja datuje się od roku 1621. Wtedy to uciekinierzy od prześladowań i nietolerancji religijnej w ówczesnej Europie - pielgrzymi przybyli do Plymouth Rock w kolonii Massachusett i razem z Indianami urządzyli obiad Dzięczynny z upolowanym dzikim indykiem - pierwsze Thanksgiving. Celebracja ta była wyrazem wdzięczności Bogu za szczęśliwie przebytą podróż, za wolność i za otrzymane dobrodziejstwa.

"Thanksgiving" jest najbardziej uroczystym, świętym amerykańskim - bardzo rodzinne, wszechwyznaniowe, nie znające żadnych barier religijnych czy społecznych. Jest to święto wdzięczności, radości, miłości i więzów rodzinnych, gościnności, przyjaźni i braterstwa - jedno z najmilszych świąt amerykańskich

-Internet

Smacznego Indyka!

ST. CLEMENT I, POPE AND MARTYR—23 NOVEMBER

Pope Clement I (c. 35 AD – 99 AD) was bishop of Rome in the late first century AD. He is listed

by Irenaeus and Tertullian as the bishop of Rome, holding office from 88 AD to his death in 99 AD. He is considered to be the first Apostolic Father of the Church, one of the three chief ones together with Polycarp and Ignatius of Antioch.

Clement is known for his epistle to the church in Corinth (c. 96), in which he asserts the apostolic authority of the bishops/presbyters as rulers of the church. The epistle mentions episkopoi (overseers, bishops) or presbyteroi (elders, presbyters) as the upper class of minister, served by the deacons, but, since it does not mention himself, it gives no indication of the title or titles used for Clement in Rome.

Clement's only extant, uncontested text is a letter to the Christian congregation in Corinth, often called the First Epistle of Clement or 1 Clement. The history of 1 Clement clearly and continuously shows Clement as the author of this letter. It is considered the earliest authentic Christian document outside the New Testament.

Clement writes to the troubled congregation in Corinth, where certain "presbyters" or "bishops" have been deposed (the class of clergy above that of deacons is argued by certain historians to be designated indifferently by the two terms). Clement calls for repentance and reinstatement of those who have been deposed, in line with maintenance of order and obedience to church authority, since the apostles established the ministry of "bishops and deacons." He mentions "offering the gifts" as one of the functions of the higher class of clergy. The epistle offers valuable insight into Church ministry at that time and into the history of the Roman Church. It was highly regarded, and was read in church at Corinth along with the Scriptures c. 170.

In the epistle, it is argued by some that Clement uses the terms "bishop" and "presbyter" interchangeably for the higher order of ministers above deacons. In some congregations, particularly in Egypt, the distinction between bishops and presbyters seems to have become established only later. But by the middle of the second century all the leading Christian centres had bishops. Scholars such as Bart Ehrman treat as significant the fact that, of the seven letters written by Ignatius of Antioch to seven Christian churches shortly after the time of Clement, the only one that does not present the church as headed by a single bishop is that addressed to the church in Rome, although this letter did not refer to a collective priesthood either.

Clement's letter also contains historical references, it mentions persecutions of Christians, records the martyrdom of the Apostle Peter and suggests that the apostle Paul traveled to Spain.

Clement's view on justification has had much scholar-

ly discussion, as he is sometimes argued to have believed sola fide, though others believe him as having synergist views. Debate exists, because Clement directly stated that "we are not justified by ourselves but by faith", however in other places of the letter, he stresses judgement on sin. The epistle has been cited as the first work to establish Roman primacy, because he wrote to settle a problem in the church, but most scholars see the epistle as more fraternal than authoritative, and Orthodox scholar John Meyendorff sees it as connected with the Roman church's awareness of its "priority" (rather than "primacy") among local churches. It has also been argued by Dave Armstrong, that Clement supported Papal Infallibility in Letter to the Corinthians 1, 63. Because of him speaking of the Corinthians to "being obedient" to the things he has "written through the Holy Spirit" in order to correct and "root out the wicked passion of jealousy".

ŚW. KLEMENS I, PAPIEŻ I MĘCZENNIK 23 LISTOPADA

Klemens I był trzecim następcą św. Piotra (po Linusie i Klecie), a więc czwartym papieżem. Kierował Kościółem w latach 88–97. Mamy niewiele wiadomości o jego życiu; pochodzą one ponadto z wielu tradycji chrześcijańskich. Był synem Faustyna, niewolnikiem pochodzenia żydowskiego. Miał go wyzwolić patrycjusz rzymski, Klemens. Przyszły papież z wdzięczności przybrał sobie jego imię. Według Tertuliana miał być ochrzczony i otrzymać święcenia kapłańskie z rąk Piotra Apostoła - prawdopodobnie znał także św. Pawła. Tradycja przypisuje mu autorstwo listu do chrześcijan w Koryncie, gdzie Kościół był rozdarty wewnętrzna niezgodą. Tamtejsi wierni odmówili swoim pasterzom posłuszeństwa; ci więc odwołali się do papieża. Dokument ten jest zatem świadectwem znaczenia biskupa rzymskiego w I wieku, który był pierwszym wśród biskupów i prezbiterów. List wyróżnia się pięknym stylem i jest bezcennym dokumentem jako jeden z najstarszych pomników literatury chrześcijańskiej, po-apostolskiej. Paweł w Liście do Filipian (Flp 4, 3) wspomina o Klemencie - nie wiadomo jednak, czy mowa o tym samym człowieku.

Tradycja chrześcijańska podaje, że Klemens poniósł męczeńską śmierć w 97 lub 101 r. Prawdopodobnie został wygnany z Rzymu do Chersonesu Taurydzkiego (dzisiejszy Krym), gdzie w kopalniach wśród ok. 2000 chrześcijan-skazańców głosił naukę Chrystusową, za co został skazany przez cesarza na śmierć i wrzucony do Morza Czarnego z kotwicą u szyi. W 868 r. św. Cyryl w czasie pobytu w tamtych stronach miał odnaleźć relikwie św. Klemensa I i przywieźć je do Rzymu, gdzie zostały przyjęte z najwyższymi honorami przez papieża Hadriana II i złożone w bazylice S. Clemente. Imię św. Klemensa wymieniane jest w Kanonie Rzymskim. Klemens jest patronem narodów słowiańskich, a także dzieci, górników, kamieniarzy, kapeluszników i marynarzy.

W ikonografii św. Klemens przedstawiany jest w papieskim stroju pontyfikalnym. Jego atrybutami są: Baranek Apokalipsy, kotwica, którą uwiązano mu u szyi, księga, mały krzyż, palusz.

ŚWIĘTY Rafał Kalinowski, prezbiter 20 LISTOPADA

Józef Kalinowski urodził się 1 września 1835 r. w Wilnie, w szlacheckiej rodzinie herbu Kalinowa. Jego ojciec był profesorem matematyki na Uniwersytecie Wileńskim. Po ukończeniu z wyroźnieniem Instytutu Szlacheckiego w Wilnie (1843–1850), Józef podjął studia w Instytucie Agronomicznym w Hory-Horkach koło Orszy (dziś Białoruś). Zrezygnował z nich po dwóch latach. W 1855 r. przeniósł się do Mikołajewskiej Szkoły Inżynierii Wojskowej w Petersburgu, gdzie uzyskał tytuł inżyniera. Jednocześnie wstąpił do wojska. Wtedy właśnie przestał przystępować do sakramentów świętych, do kościoła chodził rzadko, przeżywał rozterki wewnętrzne, a także kłopoty związane ze swoją narodowością, służbą w wojsku rosyjskim i zdrowiem. Wciąż jednak stawiał sobie pytanie o sens życia, szukając na nie odpowiedzi w dziełach filozoficznych i teologicznych. Po ukończeniu szkoły (1855) został adiunktem matematyki i mechaniki budowlanej oraz awansował do stopnia porucznika. W 1859 r. opuścił Akademię i podjął pracę przy budowie kolej żelaznej Odessa-Kijów-Kursk. Po roku przeniósł się na własną prośbę do Brześcia nad Bugiem, gdzie pracował jako kapitan sztabu przy rozbudowie twierdzy. Czując, że zbliża się powstanie, podał się do dymisji, aby móc służyć swoją wiedzą wojskową i umiejętnościom rodakom. Został członkiem Rządu Narodowego i objął stanowisko ministra wojny w rejonie Wilna. W końcu zdecydował się na wyjazd do Warszawy, gdzie chciał podjąć leczenie i miał nadzieję na znalezienie pracy. Z powodów zdrowotnych otrzymał zwolnienie z wojska w maju 1863 r.

Jednocześnie, wspierany modlitwami matki i rodzeństwa, przeżywał nawrócenie religijne, m.in. pod wpływem lektury Wyznań św. Augustyna: nie tylko wrócił do praktyk religijnych, ale przejawiał w nich szczególną gorliwość. Gdy wybuchło powstanie styczniowe, mając świadomość jego daremności, ale zarazem nie chcąc stać na uboczu, gdy naród walczy, przyłączył się do powstania. Sprzeciwiał się niepotrzebnemu rozprzestrzenianiu się walk. W liście do brata pisał: "Nie krwi, której do zbytu przelało się na niwach Polski, ale potu ona potrzebuje".

Po upadku powstania powrócił do Wilna, gdzie 24 marca 1864 r. został aresztowany i osadzony w więzieniu. W wyniku procesu skazano go na karę śmierci. W więzieniu otaczała go atmosfera świętości. Wskutek interwencji krewnych i przyjaciół, a także z obawy, że po śmierci Polacy mogą uważać Józefa Kalinowskiego za męczennika i świętego, władze carskie zamieniły mu wyrok na dziesięcioletnią katorgę na Syberii. Przez pewien czas przebywał w Nerczyńsku, potem w Usolu, następnie w Irkucku i Smoleńsku. Podczas pobytu na Syberii oddziaływał na współtowarzyszy swoją głęboką religijnością, zadziwiał niezwykłą wprost mocą ducha, ujmował cierpliwością i

delikatnością, wspierał dobrym słowem i modlitwą, czuwał przy chorych, pocieszał i podtrzymywał nadzieję. Dzielił się z potrzebującymi nie tylko skromnymi dobrami materialnymi, ale również bogactwem duchowym. Bolał go fakt, że wielu zesłańców nie posiadało żadnej wiedzy religijnej. Szczególnie chętnie katechizował dzieci i młodzież.

Po ciężkich robotach Józef Kalinowski powrócił do kraju w 1874 r. Uzyskał paszport i wyjechał na Zachód jako wychowawca młodego księcia Augusta Czartoryskiego (beatyfikowanego przez św. Jana Pawła II w 2003 r.). Opiekował się nim przez trzy lata. W lipcu 1877 r., mając już 42 lata, Józef Kalinowski wstąpił do nowicjatu karmelitów w Grazu (Austria), przybierając zakonne imię Rafał od św. Józefa. Po studiach filozoficznych i teologicznych na Węgrzech, złożył śluby zakonne i otrzymał święcenia kapłańskie 15 stycznia 1882 r. w Czernej koło Krakowa. W kilka miesięcy później został przeorem klasztoru w Czernej. Urząd ten pełnił przez 9 lat. Przychodził się w znacznej mierze do odnowy Karmelu w Galicji. W 1884 r. został założony z jego inicjatywy klasztor karmelitanek bosych w Przemyślu, 4 lata później we Lwowie, a na przełomie 1891 i 1892 roku - klasztor ojców wraz z niższym seminarium w Wadowicach.

Wiele godzin spędzał w konfesjonale - nazywano go "ofiara konfesjonału". Miał niezwykły dar jednania grzeszników z Bogiem i przywracania spokoju sumienia ludziom dręczonym przez lęk i niepewność. Przeżyty w młodości kryzys wiary (gdy przez ponad 10 lat żył bez sakramentów) ułatwiał mu zrozumienie błądzących i zbuntowanych przeciwko Bogu. Nikogo nie potępiał, ale starał się pomagać. Zawsze skupiony, zjednoczony z Bogiem, był człowiekiem modlitwy, posłusznym regułom zakonnym, gotowym do wyrzeczeń, postów i umartwień. Zmarł 15 listopada 1907 r. w Wadowicach, w opinii świętości. Jego relikwie spoczywają w kościele karmelitów w Czernej. Za życia i po śmierci cieszył się wielką sławą świętości. Bez reszty oddany Bogu, umiał miłować Go w drugim człowieku. Potrafił zachować szacunek dla człowieka i jego godności nawet tam, gdzie panowała pogarda. Dlatego uważany jest za patrona Sybiraków.

Beatyfikował go św. Jan Paweł II w 1983 r. podczas Mszy świętej na krakowskich Błoniach; kanonizacji dokonał w Rzymie w roku 1991, podczas jubileuszowego roku czterechsetlecia śmierci św. Jana od Krzyża, odnowiciela zakonu karmelitów. Św. Rafał Kalinowski jest patronem oficerów i żołnierzy, orędownikiem w sprawach trudnych.

ST. RAPHAEL KALINOWSKI—20 NOVEMBER

Raphael of St. Joseph Kalinowski was a Polish Discalced Carmelite friar inside the Russian partition of Polish-Lithuanian Commonwealth, in the city of Vilnius. He was a teacher, engineer, prisoner of war, royal tutor, and priest, who founded many Carmelite monasteries around Poland after their suppression by the Russians.

St. Kalinowski was canonized by Pope John Paul II in 1991, and is seen as the patron saint of those who had been exiled to Siberia.

THE PRESENTATION OF THE BLESSED VIRGIN MARY

is a liturgical feast celebrated on November 21 by the Catholic and Orthodox Churches. The feast is associated with an event recounted not in the New Testament, but in the apocryphal Protoevangelium of James. According to that text, Mary's parents, Joachim and Anne, who had been childless, received a heavenly message that they would have a child. In thanksgiving for the gift of their daughter, they brought her, when still a child, to the Temple in Jerusalem to consecrate her to God. Later versions of the story tell us that Mary was taken to the Temple at around the age of three in fulfillment of a vow. Tradition held that she was to remain there to be educated in preparation for her role as Mother of God.

According to the story, Mary remained in the Temple until her twelfth year, at which point she was assigned to Joseph as guardian. According to Coptic tradition, her father Joachim died when Mary was six years old and her mother when Mary was eight. It is from these accounts that arose the feast of Mary's Presentation.

— wikipedia

OFIAROWANIE NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

Święto obchodzone 21 listopada w Kościele Katolickim i Kościołach prawosławnych.

Święto związane jest z wydarzeniem opisanym nie w Nowym Testamencie, ale w apokryficznym Protoevangelium Jakuba. Zgodnie z tym tekstem rodzice Maryi, Joachim i Anna, którzy byli bezdzietni, otrzymali niebiańskie przesłanie, że będą mieli dziecko. W dzięczynieniu za dar córki przywieźli ją, gdy była jeszcze dzieckiem, do świątyni w Jerozolimie, aby ją poświęcić Bogu. Późniejsze wersje tej historii mówią nam, że Maryja została zabrana do świątyni w wieku około trzech lat w celu spełnienia ślubu. Tradycja utrzymywała, że miała tam pozostać, aby uczyć się w ramach przygotowań do swojej roli Matki Bożej.

Zgodnie z historią Maryja pozostała w świątyni aż do dwunastego roku, kiedy to została wyznaczona na opiekę Józefa. Zgodnie z tradycją koptyjską jej ojciec Joachim zmarł, gdy Maria miała sześć lat, a jej matka, gdy Mary miała osiem lat. To z tych relacji powstało święto Ofiarowania Maryi.

— wikipedia

SPOWIEDŹ ADVENTOWA

Spowiedź adwentowa w naszym Ośrodku będzie miała miejsce 15 grudnia o 19:00

ADVENT CONFESSIONS

Our Center Advent confessions will be held on December 15th starting at 7 pm

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM	Erica Furniss	Andrzej Niedojadło
Zofia Adamowicz	Anita and Mike Gilkey	Jarrod Pavlak
Adi	Zofia Grochulski	Mirosława Pawełczak
Karen Arandoña	Brooklyn Hamsley	Anthony Palermo
Rachel Arandoña	Bea Halphide	Teresa Petty
Kyle Ardando	Todd Hill	Elaine Quan
Sarah Arrizon	Tot Hoang	Benito Ramirez
Andrzejek&Michael Ashline	Dick Hoffman	Jerry Ramirez
Avalon Asgari	Patricia Hoffman	Joan Ritchie
Anna Bagnowska	Jackie Hoyt	Carlene Romeo
Wiesława Barr	Andrzej Hulisz	Robert Rosecrans
Jamie Barrett	Jadwiga Inglis	Henryk Ruchel
Lois Barta	Leonard Jakubas	Elżbieta Rudzińska
Marek Bartłomowicz	Zofia Janczur	Tim Ryan
Pilar Bascope	Renee Jarecki	Veronica Sequi
Ronald Brozchinsky	Ania Karwan	Debra Shawman
Paul Budai	Julie & Larry Klementowski	Maria Sowa
Charlotte Frances	Josephine Kudlo	Jean & Mike Speakman
Edward Cacho	Anent L.	Matt Starbuck
Dora Carrillo	Mary Laning	Mary Strazdas
Peter Camacho Family	Danuta Łabuś	Adrienne Swinford
Jean Carter	Tom Lynch	Halina Szmit
Lacie Cooper	Amber Matrauga	Teresa Turek
Gina Cruz	Anthony Martinez	Unborn Children
Jadwiga Cywińska	Antoinette Martinez	Lauren Vairo
Bernadine Dateno	Gail Morganti	Charlene Web
Sylvia Derby	Jarosław Musiał	Bernadette Westphal
Adam Dolewski	Irene Nielsen	Alicja Wilczyńska
Joe Doud	Monica Nava	Patricia Yochum
Mieczysław Dutkowski	Gloria Norton	Janina&Henryk Żelażewscy
Edmund F. Dzwigalski	Jerry Nicassio	Bogusia Zientek

RECYCLING PROGRAM

The Knights of Columbus Council #9599 will have their next recycling drive on **November 12th and 13th** before and after all the Masses. The Knights will accept only aluminum beverage cans and plastic water and beverage bottles, **please no glass**. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot. A Knight will be there to direct and help with your load.

A VOCATION VIEW:

The Church needs shepherds. Pray that the bishops will lead us well and rely on the power of God

DIVINE WORD MISSIONARIES-SISTERS SERVANTS OF THE HOLY SPIRIT 800-553-3321

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Sunday:	St. Rafał Kalinowski, priest
Monday:	The Presentation of the Blessed Virgin Mary
Tuesday:	St. Cecilia, Virgin and Martyr
Wednesday:	St. Clement I, Pope and Martyr
Thursday:	Thanksgiving Day
	Sts. Andrew Dung-Lac, Priest, and Companions, Martyrs
Friday:	St. Catherine of Alexandria, Virgin and Martyr
Saturday:	St. Dominic Doan Xuyen

Sat 11/19	4:00 pm	+Jim Murray on the 25th anniversary of his passing from his family
Sun 11/20	9:00 am	+Barbara and +Jack Hanley in memory from their children +Marian Niculae for eternal peace from the Niculae family +Constance Joymerac from Lillian Hoffman
	10:30 am	+Zbigniew Karwowski 15 miesięcy po odejściu do Pana Boga od żony i dzieci +Maria Szymańska w 29 rocznicę śmierci od siostrzenicy Anny z rodziną Za Jessica i James Van Allen w 1 rocznicę ślubu od rodziców z rodziną W podziękowaniu z uzdrawienie Ireny Lenk z raka +Anna Zapachowa w 2 rocznicę śmierci od córki Gitki z rodziną +Alicja Chilecka w 5 rocznicę śmierci od Grzegorza z rodziną +Danuta Gałakowska która zmarła 10 dni temu w Polsce od Edyty i Juliana Pietrzak +Marian Górska i wszystkich zmarłych z rodzin Górkich i Nigowskich od syna Krzysztofa i wnuczki Karoliny z rodziną
Thu 11/24		THANKSGIVING DAY
	10:00 am	Intention of Polish Center Community (Eng/Pol)
		ADVENT BEGINS
Sat 11/26	4:00 pm	For the intention of the Polish Center community
Sun 11/27	9:00 am	+Maria Concepcion Jusay from Lourdes Jusay
	10:30 am	+Czesław Turek od żony z rodziną +Helena i +Stefan Popków w rocznicę śmierci Od córki Emilii z rodziną Za Jakuba Kupsika w 25 rocznicę urodzin od mamy +Dziadkowie Popków i +Dziadkowie Matysków od wnuczki z rodziną +Ryszard Nowak w 2 rocznicę śmierci oraz +Irena Nowak w 8 rocznicę śmierci od córki Agnieszki z mężem Za rodziców +Jadwigę i +Antoniego oraz braci +Zbigniewa i +Antoniego Wardach od córki Barbary z mężem +Jerzy od Barbary i Adama
Fri 12/2		FIRST FRIDAY OF THE MONTH
	8:30 am	Intention of Polish Center Community
	7:30 pm	+Bartek Habrowski od rodzinny +Monika Nelson od dzieci
Sat 12/3	4:00 pm	Intention of Polish Center Community
Sun 12/4	9:00 am	+Anitak Kozak from her husband +Rose Rejkowicz from Mary and David
	10:30 am	+Zofia Kopydlowska w 5 rocznicę odejścia do Pana Boga od córki Grażyny +Krystyna Czarplińska od rodziny Chojeckich

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

First Second
11/12 & 11/13/2022 \$ 6,770.00 \$ 570.00
God bless for your generosity!

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Deacon: Dn. Jim Merle

Secretary: Iwona Zajkowska-Kubat

Office Hours:

Wednesday - 10:00 am - 5:00 pm

Saturday - 11:00 am - 6:00 pm

Sunday - 9:30 am - 2:00 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment.

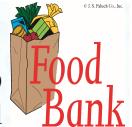

"THANKSGIVING FOOD DRIVE FOR THE NEEDY"

Knights of Columbus Council #9599 will be having their annual

"**Thanksgiving Food Drive for the Needy**" on the weekends of November 12 & 13, and November 19 & 20.

Please make your donation of food again, as you have so generously done in the past to help the underprivileged of Orange County have a great Thanksgiving Day!

ALL SOULS DAY REMEMBRANCE OFFERING ENVELOPES

November is a month we remember our deceased relatives and friends. Special All Souls Envelopes are available now in the back of the church. The Envelopes with the names of our loved ones will be placed on the altar during each Mass in November.

Miesiąc listopad jest miesiącem pamięci o naszych zmarłych. Kropiny na tzw. Wypominki (All Souls Envelopes) są rozłożone w kościele i w biurze parafialnym. Kropiny z imionami naszych zmarłych będą umieszczone na ołtarzu podczas każdej Mszy świętej w miesiącu listopadzie.

MEDITATION

During Holy Mass, I saw the Lord Jesus nailed upon the cross amidst great torments. A soft moan issued from His Heart. After some time, He said, **I thirst. I thirst for the salvation of souls. Help Me, My daughter, to save souls. Join your sufferings to My Passion and offer them to the heavenly Father for sinners** (*Diary*, 1032).

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking

Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

PASTORAL SERVICES APPEAL

Our faith. Our future.

PSA UPDATE

As of this week 108 families and organizations have joined our Diocesan PSA program for 2022 and have pledged \$33,241

**Our goal for our center this year is \$36,000
God bless for your generosity! Bóg Zapłać!**

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnep@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English

7:15 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass